

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quid faciet Confessor si erraverit in absolvendo, Cap. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

C A P V T VIII.

Quid faciet Confessor, si
erraverit in absol-
vendo.

§. I.

Proponitur Quæstio.

Tripliciter id evenire po-
test. Primo si erraverit,
quoad valorem Sacramenti, ab-
solvendo v. gr. sine potestate:
ut si absolvisset à reservatis
vel sine intentione, vel sine de-
bita penitentis dispositione. Se-
cundò si erraverit quoad ali-
quid, quod erat in damnum ter-
tij: v. g. non obligavit ad restitu-
tionem debitam: & idem est si ob-
ligavit ad in debitam. Tertiò
si erraverit in aliquo, quod nec
bonum tertij, nec validitatem Sa-

T 4 cra-

cramenti læderet, sed solum v.
g. non interrogavit de numero,
vel de requisitis circumstantiis
peccatorum, vel reliquit pœni-
tentem in occasione proxima,
Iam de singulis hisce eventibus
nostro more, breviter.

Sed prius advertendum est
jussmodi errores, vel à Confes-
sario posse committi ex culpa
mortaliter gravi, quam malam
fidem vocabo: vel ex nulla, aut
saltem venialiter levi, quam
appellabo bonam fidem: nam
hac distinctione posita, clariora
evadent, quæ subdenda sunt.
Initium autem facimus à tertio,

§. II.

De Errore citra Tertii Damnum

2. **Q**uando ergo Confessa-
rius erravit tertio mo-
do: si bona fide processit, ad
nihil illum obligo, sed Deo om-
nia

nia commendat, si mala fide, de-
bet *b* diligentiam mortalem ad-
hibere, ut pænitentem admone-
at, de cuius admonitionis modo
mox aliquid attingam num. 6. 74.
Ratio est quia in posteriore hoc
eventu confessor esset causa, ne
pænitens obligaretur v. g. con-
fiteri integrè omnia peccata ;
tali obligationi, saltem materi-
aliter, non satisfaceret. At in
casu priore non censeretur cau-
sa moralis. Hujus autem ratio
ulterior est, quia bona fides fa-
cit, ne tunc confessor sit, seu
censeatur ejusmodi causa mora-
lis: nullam enim culpam adhi-
buit, &, ut suppono, non dixit
pænitentem non esse obliga-
tum, sed solum tacendo non in-
terrogavit, vel non obligavit.
Sanè si quis ex fidelibus, die fe-
stivo, quem ipse crederet feria-
tum, laboraret; ego non obli-
garer docere eum de diei festi-
vitate; si ejusmodi monitionem

*Idem De-
lugo cit. n.*

74.

facere non possem sine meo gravi incommodo: & ratio est, quia non tenor ex iustitia, quod si tenor ex caritate, certè illud incommodum me excusat; ut est communis doctrina in omnibus obligationibus provenientius ex debito caritatis. Ita est in casu nostro, nam ex una parte grave censetur incommodum cum meo rubore, & ostendendo me errasse, monere pœnitentem, & ex alia nullum damnum obvenit pœnitenti bona fide procedenti (ut supponimus) & solum materialiter legem, de integritate confessionis non observanti.

3. Petes, quid si bona fide positivè deobligavit; vel quod idem recidit, pœnitens monitus ex silentio confessarii, putavit se non obligari ad prædicta? Respondeo, regulariter ad nihil illi obligari docet Fillucius, & Rarò obligari docet Delugo. *Rectè uter-*

lugo cit.
de pæn.
disp 12
sect. 3. n.
65. b De-
lugo ib.

e Ibid.

e Delugo
cit. ib. n.
47.

d Ibid

pecces, non teneris ad restitu-
tionem: quia Confessor non te-
netur ex iustitia quærere bonum
temporale aliorum, Quod si il-
lum positivè obligasti, vel de-
obligasti; si mala fide id à te fa-
ctum est, certè c obligaris vel
monere cum effectu, quo ipse
restituatur; vel si nolit: vel jam
nunc non possit, cum potuisset
ante tuam deobligationem, tu
teneris restituere: fuisti enim
causa positiva damni unde obli-
garis ex iustitia Si vero bona
fide processisti; etiam obligaris
(sic urgente damno Tertij)
cum aliquo tuo incommodo;
non tamen cum tanto, quanto si
mala fide processisses; quia
nunc teneris ex caritate, non
verò ex iustitia, ut dictum est.
Aliqui putant in hoc casu ad-
esse obligationem aliquo modo
ex iustitia; si quis enim sine
culpa incenderet domum alic-
nam, ut primum id advertit, ce-
netur

nerur (aiunt) ex iustitia; si potest non cum tanto incommodo extinguere; licet alius, qui non incendit, non ex iustitia sed ex sola caritate teneatur. Ita in casu nostro, &c.

§. 4.

De Errore cum invaliditate Sacramenti.

Quando confessarius erravit primo modo, hoc est ita, ut Sacramentum Pœnitentiæ, quod administravit, invalidum fuerit: si fide mala processit; debet omnino, cum suo etiam gravi incommodo, pœnitentem admonere, sic exposcente damno scienter illato à confessario. Si verò bonà fide; tunc solum debet (semper supponimus quod possit illum convincere) admonere, etiam cum proprio aliquo dedecore, & incom-

a Filliue. in Instit. brevi, c. 4 § Dico i- gitur pri- mo, & De lugo dicta disp. 22. de pœn. sect. 3. n. 58. b De lugo ib.

commodo, quando est periculū,
 ne pænitens amplius confitea-
 tur, ut si esset v. g. graviter infir-
 mus. Ratio est, quia tunc est pe-
 riculū mortis æternæ pæniten-
 tis; atq; adeo pænitens tunc ver-
 saretur in extrema necessitate.
 At si tale periculum non est quia
 spes est, ut iterum validè Sacra-
 mentum pænitentiae suscipiat,
 non esset in necessitate extrema,
 nam in sequenti confessione bo-
 nâ fide faciendâ, iam directè ab-
 solvetur ab omnibus peccatis al-
 ias non legitimè absolutis; il-
 lud autem inconueniens, quod
 non servabitur materialiter lex
 Dei de subdendis omnibus pec-
 catis directè clavibus; resarci-
 tur ab excusatione ducta ex ru-
 bore confessarij, eodem modo quo di-
 ctum est §. 2.

Sanchez
l. 3. de
matrimo-
nio disp.
6. n. 3. con-

9 Petes, quando admonendus
 est ejusmodi pænitens, quomodo
 fiet sine fractione sigilli? Res-
 pondeo; confessor ne sigillum
 frangat, debet petere veniam a

pœnitente loquendi cum ipso de re ipsi pœnitenti necessaria ad salutem, atque ad ejusdem Sacramentalem confessionem præteritam pertinentem. Si pœnitens concedat, jam tutò confessor admonebit; si negat, ad nihil aliud tenetur; c quia jam functus est suo munere, quantum potuit.

tra Suar. dis. 33. de pœn sec 5. dicentem posse ad huc & debere admonitionem prosequi, quia talis locutio est pars confessionis præteritæ.

C A P V T IX.

Aliqua pertinentia ad Confessarium antequam absolvat.

In unum redigimus quædam, quæque superius meliorem locum, quam hunc obtinere non potuisse visa sunt.

§. 1.